

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Corneliu Țurcanu,
în cauza civilă, intentată la contestația depusă de Societatea Comercială „Plastecotrans” S.R.L. împotriva lui Corneliu Țurcan, Firmei „Sansilvia” S.R.L. în proces de insolabilitate și executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Moldcârbune”, Iurie Secu, Liviu Sorbalo, Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” și Banca Comercială „Moldindconbank” S.A. privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-91/26
PIGD Nr. 2-19126820-01-2r-12032026)*

Lipsa temeiurilor privind emiterea unei decizii suplimentare.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (A. Panov, S. Vîșcu, E. Bolocan)

15 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Corneliu Țurcanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 noiembrie 2014, Societatea Comercială „Plastecotrans” S.R.L. (în continuare S.C. „Plastecotrans” S.R.L.), reprezentată de avocatul Vasile Lungu a depus o cerere de contestare a actelor executorului judecătoresc, îndreptată împotriva lui Corneliu Țurcan, Firmei „Sansilvia” S.R.L. (în continuare „Sansilvia” S.R.L.) în proces de insolabilitate și a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, cu participarea intervenienților accesorii Societății cu Răspundere Limitată „Moldcărbune” (în continuare „Moldcărbune” S.R.L.), Iurie Secu, Liviu Sorbalo, Societății cu Răspundere Limitată „Ivaro” (în continuare SRL „Ivaro”) și Bancii Comerciale „Moldindconbank” S.A. (în continuare BC „Moldindconbank” S.A.), solicitând anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 056-290r/2014 din 13 martie 2014, privind transmiterea bunurilor.

2. Prin încheierea din 19 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de S.C. „Plastecotrans” S.R.L. privind anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 056-290r/2014 din 13 martie 2014 privind transmiterea bunurilor.

3. La 30 iunie 2025, SRL „Ivaro”, reprezentată de avocatul Dmitri Lunga a depus recurs împotriva încheierii din 19 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu.

4. La 30 iunie 2025, Corneliu Țurcan a contestat cu recurs încheierea din 19 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia, inclusiv din oficiu, a deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, precum și a actelor judecătorești, emise ca urmare a adoptării deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău și anume: a încheierii din 16 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și deciziei din 30 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, respingerea recursului depus de SRL „Ivaro” împotriva încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins cererea de revizuire a hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu menținerea în vigoare a hotărârii în cauză.

5. Prin decizia din 10 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-au admis recursurile declarate de SRL „Ivaro”, reprezentată de avocatul Lunga Dmitri,

și Corneliu Țurcan împotriva încheierii din 19 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

S-a casat încheierea din 19 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a restituit cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6. La 26 noiembrie 2025, în temeiul art.250 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, Corneliu Țurcan a depus cerere, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare deciziei din 10 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

7. Prin încheierea din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru s-a respins cererea depusă de Corneliu Țurcanu cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare deciziei din 10 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru.

8. La 20 februarie 2026, Corneliu Țurcanu a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia, obligarea instanțe ierarhic inferioare să emită o hotărâre suplimentară prin care să se expună asupra temeiniciei și legalității încheierii de admisibilitate a cererii de revizuire formulate de SRL „Ivaro” și „Sansilvia” S.R.L., precum și emiterea unei încheieri interlocutorii în privința judecătorilor, cu sesizarea Inspecției judiciare.

9. În susținerea cererii de recurs, recurentul Corneliu Țurcanu a invocat că în mod neîntemeiat Curtea de Apel Centru a respins cererea de emitere a unei hotărâri suplimentare, întrucât, contrar prevederilor art. 250 alin. (1) lit. a) și art. 453 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unui capăt de cerere esențial formulat în recursul anterior, și anume asupra temeiniciei și legalității încheierii de admisibilitate a cererii de revizuire, deși avea obligația să se expună inclusiv din oficiu asupra acesteia, iar omiterea respectivă și respingerea cererii de hotărâre suplimentară constituie o soluție arbitrară, contrară practicii Curții Supreme de Justiție și dispozițiilor legale aplicabile.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

11. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

12. Art. 250 alin. (1) lit. a)-c) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța care a pronunțat hotărîrea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărîre suplimentară dacă:

- a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal;
- b) rezolvînd problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pîrîtul trebuie să le îndeplinească;
- c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.”

13. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

(3) Încheierile Curții Supreme de Justiție nu se supun niciunei căi de atac.”

14. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

15. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

16. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

- a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Corneliu Țurcan s-a conformat dispozițiilor art.425 al Codului de procedură civilă și a declarat în termen recursul la 20 februarie 2026, în condițiile în care copia încheierii din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, i-a fost notificată, prin e-mail, la 06 februarie 2026 (f.d.212, Vol.IV).

18. În continuare, din interpretarea sistemică a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că instituția hotărârii suplimentare are un caracter excepțional, fiind incidentă exclusiv în ipoteza existenței unor omisiuni ale instanței de judecată la soluționarea fondului cauzei, respectiv atunci când aceasta nu s-a pronunțat asupra unui capăt de cerere, nu a indicat prestația concretă datorată sau nu a soluționat chestiunea cheltuielilor de judecată.

19. Prin urmare, mecanismul prevăzut de art. 250 din Codul de procedură civilă nu poate fi utilizat ca o cale indirectă de reexaminare a

soluției pronunțate ori de completare a considerentelor instanței cu argumente suplimentare, ci este limitat strict la remedierea unor omisiuni evidente și verificabile din dispozitivul sau considerentele hotărârii.

20. În speță, se reține că, prin încheierea din 19 ianuarie 2026, Curtea de Apel Centru a respins cererea depusă de Corneliu Țurcanu privind emiterea unei hotărâri suplimentare la decizia din 10 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, reținând în mod întemeiat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

21. Examinând încheierea contestată prin prisma motivelor de recurs invocate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că aceasta este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept procesual și în concordanță cu circumstanțele cauzei.

22. Astfel, din conținutul deciziei din 10 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru rezultă că instanța de recurs s-a pronunțat asupra recursurilor declarate de participanții la proces și asupra motivelor invocate, dispunând casarea încheierii instanței de fond și remiterea cauzei spre rejudecare, în vederea elucidării tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a litigiului.

23. În acest context, susținerea recurentului precum că instanța de apel ar fi omis să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității încheierii de admisibilitate a cererii de revizuire nu poate fi reținută ca întemeiată, întrucât o asemenea analiză excedează limitelor procesuale ale examinării recursului în situația în care cauza a fost trimisă spre rejudecare, iar instanța de recurs nu a soluționat definitiv fondul litigiului.

24. Or, potrivit principiilor ce guvernează procesul civil, inclusiv al dublului grad de jurisdicție și al delimitării competențelor funcționale ale instanțelor, examinarea aspectelor ce țin de legalitatea și temeinicia admisibilității cererii de revizuire urmează a fi realizată în cadrul rejudecării cauzei de către instanța competentă, în baza probatoriului administrat și a argumentelor părților.

25. În consecință, criticile formulate de recurent vizează, în realitate, modul de soluționare a recursului anterior și nu relevă existența unei omisiuni în sensul art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ci tind la o reconsiderare a soluției pronunțate, ceea ce este inadmisibil în cadrul procedurii privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

26. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Centru a motivat în mod explicit că, în condițiile casării încheierii și trimiterii cauzei spre rejudecare, nu era îndreptățită să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate, acestea urmând a fi examinate de instanța de fond la rejudecarea cauzei, raționament care corespunde exigențelor legale și practicii judiciare constante.

27. Prin urmare, în absența unor temeieri de fapt și de drept care să justifice emiterea unei hotărâri suplimentare, instanța de recurs conchide că încheierea din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru este legală și întemeiată.

28. Subsidiar, instanța de recurs notează că constatările indicate în actul judecătoresc al Curții Supreme de Justiție nr.2ra-1199/23, invocat de Corneliu Țurcan cu titlu de practică judiciară sunt distincte de prezentul litigiu, în partea circumstanțelor, temeierilor de fapt și de drept aplicabile, respectiv nu poate fi reținut drept cauză similară în scopul emiterii unei soluții identice.

29. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că un caz particular nu constituie practică judiciară.

30. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că eventualitatea unor divergențe de jurisprudență este inerentă în mod normal oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență teritorială. Astfel de divergențe pot apărea și în cadrul aceleiași instanțe, iar acest lucru nu se poate considera în sine contrar Convenției (Santos Pinto v. Portugalia, din 20 mai 2008, pct. 41; și Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România (MC), pct. 116 (b)).

31. Având în vedere cele expuse, precum și faptul că instanța ierarhic inferioară a aplicat corect normele de drept incidente și a dat o apreciere corespunzătoare circumstanțelor cauzei, recursul declarat de Corneliu Țurcanu urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate.

32. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Corneliu Țurcan.

Menține încheierea din 19 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă, intentată la contestația depusă de Societatea Comercială „Plastecotrans” S.R.L. împotriva lui Corneliu Țurcan, Firmei „Sansilvia” S.R.L. în proces de insolabilitate și executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Moldcârbune”, Iurie Secu, Liviu Sorbalo, Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” și Banca Comercială „Moldindconbank” S.A. privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu